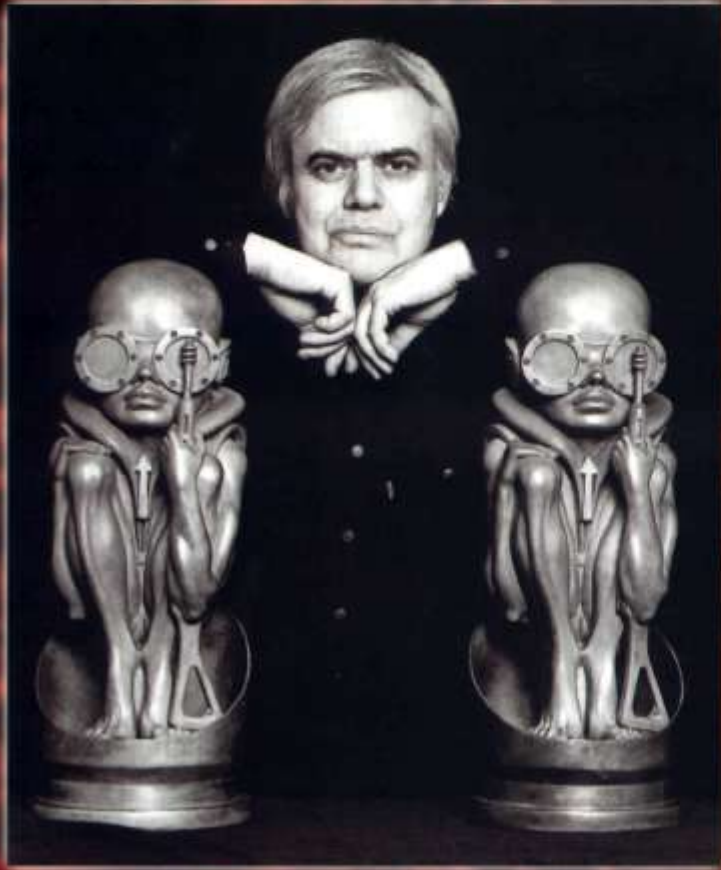

GIGER IN WIEN

Magazinunk felderítő csapata nagy örömmel vette hírül, hogy a híres svájci művész, H. R. Giger hazánkhoz eddig legközelebb, az ausztriai Bécs városában rendez egy nagyszabású tárlatot. Természetesen nem is volt kérdéses, hogy megnézzük-e, így némi szervezőmunka után már készülhettünk az indulásra.

Borisnak és a navigációs rendszerének köszönhetően csont nélkül és időben érkeztünk ahhoz, hogy kicsit körülnézzünk az amúgy teljesen elvarázsoltnak ható Kunst Museumban (1030 Wien, Untere Weissgerberstrasse 13). Az épületet a híres építész, Hundertwasser tervezte, aki végképp nem arról volt híres, hogy egyszerű kockaépületeket rajzolt. Szerencsére, ugyanis még egyszer nem szívesen láttunk volna a prágaihoz hasonlatos szocreál (és akkor finoman fogalmaztam) körülmények között megrendezett kiállítást. Bár az is tény, hogy több mint 40 000-en látogatták meg azt a tárlatot, akármilyen gyenge eresztés is volt a kiállítóterem. Persze ide kívánczik az is, hogy volt pofája valakinek ellopni onnan két festményt (erre még a végén visszatérünk), így nem is mertük megkérdezni a mestert, hogy elégedett volt-e a csehországi kiállítással.

A nyitásig volt még némi időnk, így kellemesen megebédeltünk a múzeum éttermében és vártuk, hogy elkezdődjön a sajtótájékoztató, amely egy nappal a hivatalos megnyitó előtt lett megrendezve. Ausztriai szomszédaink kitétek magukért, ugyanis bőséges sajtó- és háttéranyaggal, valamint ajándékokkal kedveskedtek az egybegyűlteknek. Épphogy túlestünk az első kellemes benyomásokon, mikor prof. dr. Walter Shurian lépett az emelvényre és mondott nyitóbeszédet, amelyben kiemelte a művek pszichológiai vonatkozásait, ezután Herr Giger válaszolt az újságírók nem túl körmönfont kérdéseire. Kerek válaszaiból egy-egy szimpatikus, kedves, érzékeny és szerény ember portréja rajzolódott ki. Bár mély, reszelős hangjában érezhető volt az a rettenetesség is, amelyekkel a festményein találkozhatunk.

Ezután mindenki pezsgőspoharat ragadott és elkezdhetett felfedezni a kétemeletnyi kiállítást, amelyről csak szuperlatívuszokban lehet beszélni. Talán ez az a pillanat, amikor iszonyúan sajnálom, hogy nincsen a magazinhoz CD-melléklet, mert a felvett filanyag abszolút oda illene, és nem tudom, hogy szavakkal mennyire érzékeltethető az a csoda, ami ott volt látható. Mindenesetre több mint száz mű került a kiállítóterembe festmények, grafikák, szobrok, bútorok képében, és mire végignéztünk mindent, ugyancsak kellemesen elfáradtunk. A könyvdedikáltatás után ismét beirányoz-

tuk a múzeum éttermének kerthelységét és vártuk az esti fogadást. Nemsokára több százan gyűltek össze, amin azért lepödtünk meg,

mert azt hittük, hogy a fogadás még zártkörűbb lesz, mint a sajtótájékoztató. Persze nem így volt, így aztán kényelmesen hátradőlünk, vacsorát rendeltünk, hiszen a lényegen ezek szerint már túl voltunk. Külön jólesett, hogy megtisztelte baráti társaságunkat az asztalunknál egy kis beszélgetésre Giger mester New Yorkban élő menedzsere, Leslie Barany, aki eredetileg magyar származású és ezért bármilyen hihetetlen, a beszélgetés is főként magyarul folyt. Ha minden jól megy, nemsokára egy vele készült interjú is olvashattok a magazinban. De több más érdekes/híres ember is látható volt, mint pl. a Giger Múzeum igazgatónöje, Carmen Maria Scheifele, valamint Ernst Fuchs, a bécsi akcionisták egyik fő alakja. Sőt, ha minden igaz, egy szerencsés gyűjtőt is megfigyelhettünk, aki legújabb szerzeményével irgalmatlanul elégedett vigyor kíséretében távozott. Hátra volt még, hogy kis csapatunk, Heni, Boris, Sárközi Zsolti, jómagam, valamint a magyar tetoválók nevében átadjuk ajándékainkat Herr Gigernek, akit akkorra már körbevett a gyűjtők, vásárlók és tisztelők hada. Megköszöntük, hogy rész vehettünk a rendezvényen, kellemesen lefáradva, de élményekkel telve ültünk autóba és beirányoztuk a határátkelőt. Kis társaságunk tagjaival ezután is történtek említésre való dolgok, de helyszűkében tekintsünk el ezektől. Mindenkinek, akit kicsit is érdekel a téma, javasolom, hogy vegye a fáradságot, utazzon el Bécsbe és tekintse meg az október 1-jéig látható kiállítást.

Zárszóként pedig térjünk vissza a Prágából ellopott képekhez: a # 217. számú és a # 218. számú festmények, ELP I and II, 1973, the cover designs for „Brain Salad Surgery” by Emerson Lake & Palmer. 5000 Sfr jutalom a nyomravezetőnek.

Webmaster@HRGiger.com

GABO

MISSING!

